

Redacțiunea Administrației
și Tipografiei
Brașov, piața mare Nr. 30.
Honorariul redacției este de 100
fr. pe an, în avans, la începutul
anului.
Inscripțiile se primesc în Admi-
nistrație în Brașov și la
școlile Biroului de anuștiri:
în Viena: M. Dukas, Böhmisch
Schickel, Rudolf Koss, A. Oppel
Schöflger; Anton Oppel, J.
Duncker, în Budapesta: A. F.
Goldberger, Reklam Bureau; în
București: Agenția Havaș, Bu-
reourale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Lehmann.
Prețul inserțiilor: 3 cenți
garmonid pe o coloană și 20
000 timbru pentru o publi-
care. Publicații mai dese după
taxă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
veră 10 cr. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL IX.

„Gazeta” iese în ziua care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrației, piața mare,
târgul Inului Nr. 30 etagiu
I., pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. 50 cr.
Cu dusele în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 6 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 258.

Brașov, Joi 20 Noemvre (2 Decemvre)

1897.

Adunarea reprezentanței comunale.

Brașov, 30 Noemvre n.

Adunarea de ieri a reprezentanței comunei noastre orașenești a oferit multe momente interesante. Ea este remarcabilă cu deosebire pentru că de prima oră s'a surlat aici în public cestiunea unei lupte solidare a naționalităților.

S'a surlat din partea Sașilor verși nu mai puțin ca a celor moderați și tot-odată și din partea Românilor.

La acest moment important al amintitei adunări vom mai reveni. Pentru ați lăsam să urmeze darea de sémă asupra ei:

Sedinta, care a fost foarte bine cercetată, a fost deschisă îndată după 3 ore de primarul, care a dat cuvântul protonotariului *Gräf* ca să raporteze asupra propunerii de urgență, ce au făcut-o mai mulți membri ai reprezentanței privitor la proiectul de lege asupra numelor localităților. În sensul acestei propunerii magistratul (primăria) precum și comisiunea permanentă propune de a se trimite de către reprezentanța comună o rezoluție, de același cuprins ca cea notată la Sibiu, către întregul ministeriu. Un recurs eventual contra ei însă să fiă admis numai *extra dominium*.

Directorul școlii de fete, *Carol Thomas*, mulțămesc magistratului pentru graba, cu care a rezolvat propunerea de urgență, ce a subscris-o și densus.

Asupra unui lucru pune deosebită greutate: Proiectul de lege din cestiune *vatâmă simțul național al tuturor Nemaghiarilor*, și înainte de toate pe al nostru. Să nu se dăcă, că e vorba numai de nume, căci aceste nume ne sunt sfinte (Aplause). Dacă un Maghiar mi-ar istorisi, că tatăl său a murit în „Brassó”, n'ași avea nimic de obiectat, pentru mine însă tatăl meu nu s'a născut și a murit în „Brassó”, ci în „Kronstadt” (Aplause). Și când imi întâișez chipul său, mă gândesc la el tot-déuna ca fiu al orașului „Kronstadt”. De-ar vrea să mă siléscă, să nu mai fac așa, ar fi pentru mine ca și când m'ar sili a nu mă mai ruga „Vater unser”... (Tatăl nostru), ci altfel. (Așa e!) Pentru noi aceste nume sunt sfinte, căci sunt legate de tot trecutul și prezentul nostru. Ele cuprind în sine dreptul nostru și speranțele noastre, de a pute trăi mai departe în țera noastră ca Germani și Sași și tot-odată ca fide-li cetățeni ai statului (Aplause). Acest proiect de lege, având ținta de a nimici tot ce e nemaghiar pe toate terenele vieții, până în școlă și biserică, această ne vatâmă până în suflet. El va produce de aceea pretutindeni o infri-coșată amarăciune și această este o nenorocire (Aplause generale). Este pentru primirea *en bloc* a propunerii magistratului.

Urmézá dechantul *Moor Gyula*, care începe prin a-și arăta mulțămirea, că magistratul a făcut o propunere, care se ține cu măsură în cadrul legilor. Vorbitorul însuși ar fi pentru această propunere, căci respectéază însufletirea pentru propria naționalitate. Trebuie însă să facă două obiecțiuni. Rezoluțiunea propusă de magistrat afirmă, că proiectul de lege are de scop maghiarisarea forțată a numelor localităților. Dacă ar fi așa, vorbitorul însuși s'ar declara în contra proiectului de lege, căci maghiarisarea forțată nu duce la scop.

(Aprobări generale). Dér această nici nu este tendența proiectului de lege. Nici aceea nu-i adevărat, că proiectul de lege vatâmă pietatea față cu trecutul, căci numele istorice nu se pot stîrpi și nici nu voesc nimenea a-le stîrpi. Amintesc introducerea creștinismului în Ungaria sub St. Ștefan, când toate urmele vieții păgănești au fost nimicite cu forța, dér aceste timpuri nu se mai pot reintorice. Vorbitorul și cu connaționalii săi nu se pot alătura la propunerea magistratului, dér nu vor face o propunere deosebită.

Dr. *Carol Lurtz* dice, că declarațiunile ca a lui *Moor*, că ar fi în contra maghiarisării forțate, se aud meru de decî de ani și totuși maghiarisarea merge înainte. (Așa e!) Vorbitorul înțelege sub maghiarisarea forțată toate acele dispoziții ale guvernului, care se fac fără aprobarea naționalităților și sunt îndreptate în contra existenței naționalităților. (Aprobări generale). Adevărat, că liberalismul maghiar nu maghiariséază cu securile, cu ciocanele și cu sapele, Maghiarii sunt destul de sîreți a păstra aparența dreptului. Și le vine în ajutor pentru această, că naționalitățile în totalitatea lor dela 1867 n'au întreprins nimic serios în contra maghiarisării. (Așa e!) Dacă protestăm aici în patria noastră în contra acestor violențări și plângerile noastre ajung înaintea tribunalului opiniei publice europene, nu ne pôte face nici o imputare nimeni, nici chiar un discipul a lui *Kossuth*, căci *Kossuth* însuși a agitat în afară de patria sa în contra legilor acestei țeri. (Așa e!) De aceea dic, în această sala, ce o numim „Kronstädter Rathhaussaal” (cine scie cât timp se va mai numi așa), că toți Românii, cari au fost închiși, că toți Sașii, cari au fost împușcați, fiindcă s'au luptat pentru națiunea lor și acum sunt amenințați cu procese, au fost și sunt mult mai buni patrioți, de cât aceia, cari în afară de patria au agitat în contra așed-mintelor ei, în contra baselor ei legale și în contra dinastiei sale. (Aplause generale).

Când d-l *Moor* face unei părți dintre Sași complimente, că a făcut o propunere liniștită și cumpétată, trebuie să vedem aici mai mult o imputare, decât o laudă. Nu, d-lor, întreg poporul săseșc este în cea mai mare iritațiune și ar fi laș cel ce nu s'ar irita de-un ast-fel de proiect de lege (Așa e!)

Acest proiect, probabil, va fi primit. Guvernul nu-l va retrage, fiind el speranța și bucuria șovinismului și reprezentăția la guvern nu va folosi nimic. Ea ocolușe el va fi considerat chiar ca patriotic. Afară de această comisiunea administrativă a dietei l'a și primit deja. Credeți, dér, că va fi de ajuns a păși cu o reprezentăția înaintea ministeriului?

Crede, că este de lipsă a face și alți pași legali, căci încă n'a perdat speranța, că în dietă vor mai fi vre-o oăți-vale politici maghiari, cari vor dice în sensul lui *Deak* și *Eötvös*: „Să lăsam să cadă acest proiect; ca Maghiarii nu câștigăm nimic prin el, să căutăm dér mai bine a le facem plăcută naționalităților vieța în patriă”. Vorbitorul încă tot speréază într'o împăcare a naționalităților și cei ce speréază într'asta trebuie să încerce cel puțin a deschide ochii Maghiarilor. E decî o datorie să pășim și înaintea camerei deputaților și să întrebăm pe Maghiarii, dacă vor să fiă amicii, ori inimicii noștri? Adevărat, că în nici o lege nu se dá comunelor dreptul

anumit de a petiționa la dietă, dér unde stă scris, că comunelor nu le este ertat a petiționa la dietă și care paragraf oprește această? Avem doi deputați și aceștia bucurous vor presenta petiția noastră, decî face un amendament în privința această. Tot odată mai face următorul amendament: Pentru cazul când și alte orașe ale fondului regiu s'ar decide a trimite o deputăția (participând fiă-care membru al ei pe cheltuella sa proprie) la Majestatea Sa Regele Ungariei, să participe și Brașovul la ea și această deputăția să rōge apoi pe Maj. Sa de a nu sancționa această lege.

Advocatul *Dr. Zakariás* se înceroă a combate espunerile lui *Lurtz*, apărând politica guvernului maghiar și liberalismul Maghiarilor. Dacă, dice, aceștia n'ar fi așa de liberali, cum sunt, n'ar pute fi astăđi limba protocolară a orașului numai cea germană și română, și nu s'ar putea vorbi aici în aceste limbi (Haritate). Pledând apoi tot mai cu foc pentru liberalismul și generositatea maghiară, citéază un pasagiu din cartea *Zaminer* despre pădurile Brașovului, după care nu „Kronstadt”, ci „Brassó” ar fi numele cel mai vechi al orașului și că acceptându-l s'ar face numai un serviciu istoric. (Desaprobări). Négă, că orașele ar avé drept de petițiune la dietă și se alătură la păreriile lui *Moor*.

După această a ținut protopresbiterul *Franz Obert* un valoros discurs, în care a accentuat înainte de toate, că ce este mai revoltător în acel proiect de lege, este dispoziția, după care stabilirea numelui localităților se ține de cercul de activitate al ministrului, care va avé să decidă, după ce va fi ascultat comuna respectivă. Cu această dispoziția s'a introdus un nou „forum productionale”, ca odinióră (Aprobări generale).

Acest for, imi veți da dreptul, este o nenorocire pentru ori-ce țera. (Așa e!) Înaintea lui va avé să pășéscă fiă-care comună și să spună ce nume vrea să aibă. Pôte fi ceva mai revoltător, decât o astfel de procedere? Acest for va imulți foile negre ale istoriei noastre încă cu una, cu cea mai négră (Aplause generale).

Ceea ce se cere în proiectul de lege amintit, este tendența fățiș mărturisită a maghiarisării, este limbajul îngâmftării, care amăgit de putere tinde a confisca și astfel de bunuri, cari sunt garantate în legile omenirei (Aplause egomotóse).

Orașul Brașov, cel mai însemnat oraș comercial al țerii, în care a trăit primul geograf, primul tipograf în Ardeal și Ungaria, *Ioan Honterus*, acest oraș, care în zilele ferocei *Bathori* a fost recunoscut ca putere beligerantă atât din partea Pörtei, cât și din a Ungariei, acest oraș se vind acuma și se cerșéscă pentru numele său (Aplause egomotóse).

Advocatul *Adam* dice, că trebuie să desprețușcă pe ori și cine, care schimbă numele său cu altul. Părerea sa este tot cea de mai înainte: Dacă cineva a moștenit un nume cinstit, să caute a-l păstra cu cinste, decât a moștenit un nume necinstit, atunci să caute a face din el cu atât mai mult un nume cinstit. Vorbesce apoi de familiile nobile maghiare cu nume german și întrebă, de ce nu i-a venit în minte unii *Wengheim*, *Degenfeld* etc., de ce nu-i vine în minte fișpanului din loc *Maurer* de a-și maghiarisa numele moștenit? Și noi suntem datori cinești numelui german al orașului nostru de a-l apăra în contra atacurilor neindreptățite. (Aplause). Petițiunea la camera deputaților o consideră ca su-

perfluă, reprezentanța orașului nefiind competentă de a-o face. Forul competent este reprezentanța municipală și se va îngriji ea și acest for să-și ridice glasul.

Dr. *Aurel Mureșianu* începe a vorbi în limba română, fiind însă din toate părțile rugat a se folosi de limba germană, ca să-l pótă înțelege toți cei de față, rezervându-și dreptul de limbă, a continuat în limba germană: Cele ce s'au vorbit astăđi aici cu privire la noul atentat, ce se plănușce în detrimentul naționalităților, a fost atât de bine desvoltat și motivat, încât n'ar pute să mai adaugă nimic nou. Fōrte bine au ilustrat ante-vorbitorii și cestiunea maghiarisării forțate. Un moment cu totul nou s'a atins aici prin aceea, că onorabilul membru *Dr. Lurtz* a accentuat în discursul său, că adversarii noștri comuni numai de aceea au putut susține apariția de a fi ei în drept, fiindcă naționalitățile dela 1867 înocoe nu s'au opus cum se cuvine cu toatele în unire contra politiceii de maghiarisare. Noi Românii din pușutul nostru de vedere nu putem, decât să salutăm cu bucuriă, că prin graiul unui membru din cei mai de frunte sași ai acestei adunări generale s'a atins ađi ideia apărării comune în contra maghiarisării forțate.

Are totă dreptatea. Isvorul principal al mării nenorociri, ce ne-a lovit pe toți, derivă de acolo, că înainte cu 30 de ani noi, națiunile nemaghiare, n'am înțeles, că numai luptând împreună până la ultima picătură de sânge puteam să ne apărăm cu succes dreptul și libertatea noastră atacate. Nu voiesce să atingă corde durerose ale trecutului, dér a fost o mare calamitate, că atunci, când eram de o potrivă atacați, nu luptam împreună, ci paralel în mod izolat fiă-care pentru sine. De aci a venit apoi, că îngâmftarea, de care ne-a vorbit venerabilul domn protopresbiter *Obert*, a crescut așa de mult încât acum vrea să ne confisce chiar bunurile noastre cele mai scumpe. După toate neajunsurile, ce am trebuit cu toții să le suferim, ar fi acuma o mare rătăcire a crede, că prin reprezentățiunile la ministeriu și prin petițiunile la dietă s'ar pute îndrepta lucrurile. Cine va mai pute spera după toate pășaniile mai ales de vre-o dece ani încóce. că ar fi cu puțință să se validiteze în dietă, între Maghiarii, vre-o direcția, care să aibă sens pentru echitate și dreptate față cu naționalitățile nemaghiare. când soim, că acolo este o emulațiune tocmai în a se arăta intoleranți și nedrepti?

Înainte o'un șir de ani se mai afla în camera ungară un bărbat maghiar cu vađă și de caracter firm, care avea curajul de a pleda pentru respectarea cel puțin a ceroului restrins de drept, ce li-s'a lăsat naționalităților de legislațiunea din 1868. Acest bărbat era *Macșary*, corbul alb între Maghiarii cum l'au numit Românii, și ce 'i-s'a întemplat? A fost escocmunicat de către Maghiarii și aceștia s'au străduit din rășputeri ca să nu mai fiă reales. Și de când lipsesc *Macșary* de acolo, nu s'a mai găsit nici un singur Maghiar, care să fi ridicat cuvântul măcar pentru respectarea deplină a legilor esistente în favoarea naționalităților. Stând astfel lucrurile, nu mai putem spera, că prin pașii propuși se va pute s'ajunge la vr'un rezultat favorabil.

Nu va ajuta nimic a se adresa la ministeriu și la camera de câtă vreme nu vor fi convinși, guvern și dietă, că e zadarnică ori-ce măsură contra naționalităților și că pe calea această nu mai pôte merge. Acastă

convingere li-se va impune însă numai atunci, când națiunile asuprite se vor opune cu totă energia și cu puteri unite maghiarismului violent. Este un semn bun în direcția aceasta ceea ce s'a manifestat aici, precum și solidaritatea ce o dovedesc concetățenii sași în cestiunea de față (Aplause).

(Partea a doua a discursului d-lui Muresianu, precum și a discusiunilor, ce au urmat în această interesantă adunare, le vom aduce în n-rul de mâine).

In cestiunea liturgiei unguresci.

Diarul guvernamental „Nemzet“ în numărul său de Duminecă publică un comunicat de colorit semi-oficios, în care se face senzaționala descoperire, că cestiunea limbei maghiare ca limbă liturgică în bisericile greco-catolice e numai o cestiune de timp, a căreia rezolvare are să urmeze în zilele proxime și încă într'o formă mult mai avantajoasă pentru maghiarizare, de cum s'a proiectat până acum.

Anume se dice în comunicatul din vorbă, că „guvernul și corul episcopesc vădând, că de această cestiune e legat un mare interes național, fiind și până acum 200,000 de greco-catolici de limbă maghiară, sunt hotărâți de-a nu permite să se ia această cestiune dela ordinea zilei. Dér acești factori știu și simt, că trebuie să procedă cu multă precauțiune. Le servește însă spre mare ușurință imprejurarea, că din partea S'nei Scaun apostolic din Roma întimpină o hotărâre preventivă și bunăvoință. Precum știm noi, guvernul și corul episcopesc au aflat punctul corect de procedere, care este acceptat și la Roma, și astfel dorința va putea fi împlinită. Introducerea limbei maghiare în ritul bisericii greco-catolice nu poate merge adecă mai departe, decât în biserica latină. Tendințele noastre tocmai la aceea țintesc, ca ritul bisericesc să nu poată forma nici în bisericile greco-catolice o pedecă în calea maghiarizării“.

„Acum“, dice mai departe comunicatul semi-oficios, „ce privește rezolvarea practică a cestiunii, vederile corului episcopesc și ale guvernului tind mai mult în direcția, ca această libertate liturgică să se estindă asupra tuturor credincioșilor greco-catolici. Din cauza asta nu e recomandabilă înființarea unui episcopat deosebit greco-catolic, căci prin acesta numai s'ar destrăma rămășițele greco-catolicilor, desbinându-i în două turme. Unii ar fi buni patrioți, ér ceilalți proscrisi. Fiă-cărui episcopat și comunități bisericesci trebuie să i-se dea posibilitatea de a se maghiariza“.

În fine mai spune comunicatul, că cestiunea introducerii limbei unguresci în bisericile greco-catolice e împreună cu o muncă tehnică e uriașă. Trebuie să se facă mai întâi reșuirea cărților rituale greco-catolice și cu ocaziunea aceasta se vor face și reformele în privința limbei. Mai e vorba apoi de a se tipări 100 000 cărți rituale unguresci pentru bisericile greco-catolice. Tote acestea, încheiă comunicatul, reclamă timp și de aceea cestiunea liturgiei unguresci nu se poate rezolva de aici până mâine. Mai trebuie puțină paciință.

Așa-dér guvernul și episcopatul catolic maghiar se nutresc cu speranța, că vor isbuti de-a face să se introducă cu timpul limba maghiară, nu numai în bisericile renegaților dela Hajdu-Dorogh, ci și în alte multe, ha poate chiar în toate bisericile greco-catolice, decât nu cumva chiar și în celelalte biserici noma-ghiare din țară!

Mesagiul român. Foile buourescene constată tôte, că în decursul cetirei Mesagiului de către M. Sa Regele s'a observat, că pasagiul, în care se vorbește de visita Soveranilor români la Budapesta, a fost primit cu răcelă, pe când în pasagiul privitor la atențiunea Țarului, care a salutit pe Regele Carol la Iași printr'un trimis estra-ordinar, a fost primit cu viue aplause. Etă ce sorie cu privire la acesta diarul „Drapelul“: „Pasagiul, în care Regele mulțumescă Impăratului Rusiei pentru grațioasă atențiune ce a avut de a saluta prin un trimis estra-ordinar prezența Majestăților Lor la Iași, a fost primit cu o deosebită și vizibilă satisfacțiune. Reprezentantii națiunii, prin aplausele cu cari au însoțit lectura acestui pasagi, s'au grăbit a se asocia la simțimintele de recunoștință exprimate de Soveran monarohului vecin pentru actul său de înaltă curtenire și a arăta, că națiunea română nu poate rămâne nesimțitoare la această dovadă de bună vecinătate dată cu atâta spontaneitate. Cea mai aplaudată a fost, firesce, cea parte, ce se referă la bôla Principelui moștenitor, la scăparea lui din pericol și la dovețile de simpatie din sinul întregului popor“.

Banffy cedeză! O telegramă din Fiume aduce surprinzătoarea știre, că teribilul ministru-președinte Banffy, care prin ueliturile sale a înverșunat atât de mult pe Fiumani și care mai ales în cestiunea alegerii noiei reprezentanțe a orașului începuse să le bage Fiumanilor bețe'n rôte, ca să nu poată alege pe cine le place, a început acum s'o ia mai pe domol. Etă anume ce spune telegrama din Fiume, adresată diarului „Alkatmány“:

„Gaal Tibor a sosit ieri din Budapesta la Fiume, aducând cu sine nisce instrucțiuni extra-ordinare, cari însemnă nu mai puțin, decât o rupere cu politica de până acum. Guvernul nu va exercita nici o presiune la alegerile din Fiume, deoarece scopul principal al lui este pacificarea spiritelor. Și contele Szapary Laszlo își va ocupa noul său post (de guvernor al orașului Fiume) numai după alegeri din cauză, ca să se evite ohtar și aparența unei presiuni din partea guvernului. Gaal, ca podesta (primar) provisoriu, nu va șterge din lista alegătorilor nici pe cei 42 reprezentanți demisionați și astfel aceștia vor putea fi aleși din nou. Alegerile vor fi în Decembrie. Autonomiștii însă și acum se poartă cu neîncredere; ei nu vor să credă în noua întorsătură și de aceea cu atât mai tare se organizază“.

Se vede, că seiu autonomiștii din Fiume, ce va să dică asemeni apuocături ale lui Banffy. Sunt pățiti și ei, bieții, și se vede, că nu se vor lăsa așa ușor să fiă trași pe stôră.

Proces de pressă. Eri, în 30 Novembre n., s'a pertractat înaintea curții cu jurați din Clușiu procesul de pressă, ce a fost intentat în urmă „Tribunei“ pentru un articol de fond intitulat „Mehadica“. Acusați au fost d-nii T. V. Păcățianu, ca autor al articolului, și Victor Dresnandt ca proprietar-editor al diarului. Dintre acușai s'a prezentat la pertractare numai d-l Dresnandt, pe care l'a apărât d-l Dr. Iuliu Maniu. De astă-dată curtea cu jurați din Clușiu, nu se știe prin ce minune, a ținut să facă o surprindere, achitând pe d-l Dresnandt și încă cu unanimitate!

Cât pentru d-l Teodor V. Păcățianu, fostul redactor responsabil al „Tribunei“ și autorul articolului incriminat, d-șea încă dinainte a făcut cunoscut printr'o scrisoare, ce a adresat-o din Buouresci președintelui tribunalului din Clușiu, că nu se va înfățișa la pertractare, motivându-și absența prin șese puncte, în cari arată de-o parte neîncrederea, ce o are atât în curtea cu jurați din Clușiu, cât și în tribunalul de-acolo, precum și necorectitatea procederei în acest proces. În punctul prim d-l Păcățianu dice: „Experiențele făcute de

alții în trecut au născut și întărit în mine credința și convingerea, că ori-ce apărare din partea noastră, a Românilor, înaintea curții cu jurați din Clușiu este superfluă și ilusoriă, fiind-că rezultatul final e tot-déuna același: condamnarea. Prin urmare prezența mea la pertractare nu are nici un înțeles și, chiar de ași fi prezent la pertractare, ași renunța de bunăvoință la apărare și ași denega categoric ori-ce răspuns. E tot una dér, d-le president, ori mă condamnați în absență, ori în ființa de față“. Dice apoi, că grațierea d-lui Baltes, care încă a fost osindit pentru Mehadica, o consideră ca o admoniare adresată curții cu jurați din Clușiu, că nu a făcut bine, când a acusat pe d-l Baltes pentru Mehadica; urmarea logică ar fi fost deci, ca acest proces, care s'a referit la aceeași afacere, să fi fost sistat din oficiu. „Convingerea mea este dér“, dice d-l Păcățianu, „că procesul meu de pressă se continuă în contra dorinței cercurilor mai înalte, prin urmare fac un act consunător la dorința lor, când nu mă prezentez ca pertractare“ etc.

SCIRILE DILEI.

— 19 Novembre.

În contra maghiarizării. Lui „Magyar orozăg“ i se scrie, că zilele acestea s'a pertractat în adunarea reprezentanței comunei Făgăraș un rescript al ministrului unguresc de culte, prin care acesta, la recomandarea inspectorului unguresc de școlă, se declară gata a înființa un al doilea „Kisdedovo“ în Făgăraș, dér cu condiția, ca orașul să dea intravilanul. Contra acesta s'a ridicat preotul evanghelic sășesc Samuil Fleischer și într'un discurs fulminant a combătut pretenția ministrului, dicând, că decât statul voescs cu ori-ce pret să maghiarizeze prin asiluri de copii, atunci cel puțin s'o facă acesta pe cheltuța proprie, ér nu pe a orașului. Sub impresiunea acestei vorbiri, majoritatea a respins proiectul privitor la înființarea unui al doilea „Kisdedovo“ în Făgăraș.

„Musai“ să mergă la biserică! E caracteristic, că în unele orașe din Ungaria au început să se ia măsurii, de-a duce pe funcționarii cu forța la biserică. Astfel zilele trecute primarul orașului Szentes a dat o ordinațiune, prin care impune funcționarilor administrativi ai orașului, ca Dumineca să cerceteze biserica. Se dice, că asemenea măsurii a luat acum și primarul orașului Oradea-mare. — Bine ar fi, d-șeu, decât s'ar putea afla cumva vre-un mijloc de-a putea duce și pe funcționarii din viața lui Arpad Levi măcar odată, ori de două-ori în an la biserică, căoi poate și-ar însuși și ei câtuși de puțin spirit creștinesc. Ne temem însă, că fără ajutorul gendarmilor, ori măcar a polițiștilor nu va fi cu putință de a-i duce la biserică.

Scandal la Dacia. Un mare scandal s'a întâmplat alaltăieri după amăziu în sala Dacia. Israelitii, cari au făcut armată, convocaseră la întrunire publică pe toți colegii lor în această categorii, spre a protesta în contra proiectului de recrutare a generalului Berendei. Au venit la această întrunire și foarte mulți studenți români. În momentul când d-l dr. Westfried, președintele societății rezerviștilor, voia să vorbească s'a iscat în sală un mare șgomot și s'au aușit mai multe comidueli pornite din sală. Un student din comitetul național studentesc ceru să fiă înșorit a lua cuvântul. D-l dr. Westfried îi răspunse, că-i va da cuvântul. Dér haiduele se repetară, acoperite de aplausele Evrailor. De-odată începură a sbura din loji scaune și bastoane și o bătăie în totă regula a început între studenții români și rezerviștii evrei. Mai mulți din ambele tabere s'au ales cu capete sparte. Sala a fost devastată cu totul, geamurile sparte, scaunele rupte și din lemnele lor s'au făcut arme de lupte. Cei din loji aruncău cu scaune în cei din sală și aceștia răspundeau cu stărimăturile scaunelor. Sala a fost golită. S'au făcut mai multe areștări de către poliția, care a

venit... prea târziu. Dér, ca tot-déuna în asemenea ocazii, s'au arestat chiar dintre cei bătui. Unii au fost puși în libertate, precum vor fi puși în libertate toți.

Sinuciderea unui profesor. Din Iași s'au anunță următorul caz trist: După o știre telegrafică, s'a sinucis Vineri la Iași d. Miron Pompiliu, cunoscutul profesor de limba română dela liceul internat.

Cauza acestei rezoluțiuni funeste e probabil bôla incurabilă, de care nenorocitul suferea de mult timp. Miron Pompiliu, Transilvănean de origine, nu era cunoscut numai ca profesor și autor d'daotic. Poet, în orele sale pierdute, Pompiliu are buoști de mult lirism și valoare literară. În ultimul timp făcuse în colaborația cu d. I. Paul, profesor în Iași, o carte de cetire pentru usul liceelor și al gimnasiilor.

În „Liberalul“ aflăm următoarele amănunte despre cazul acesta dureros: Fiind cam bolnav, luase concediu dela liceul internat de vr'o câte-va săptămâni, și, ca bolnav, nefericitul profesor ședea mai mult acasă și numai din când în când eșia puțin prin oraș. Vineri ziua, d-l Pompiliu a fost prin oraș și pe la orele 4 a venit acasă. — La ora 7, după ce stetu la masă cu soția și câte-va persoane, se sculă, lășă soția și prietini și trecu în altă cameră. După dece minute dela eșirea din camera unde stătuse cu soția și persoanele ce venise la, d-l Pompiliu ia un revolver și-și trage un glonț în tâmpla dréptă. La detunătura revolverului persoanele din camera de alături alergând îndată vădură întins pe pat svârcoaliindu-se în dureri teribile pe d-l Pompiliu cu fața plină de sânge. Un servitor fu trimis în grabă drépt un medic. După dece minute sosesc d-nii d-rî C. Bottez și Rojnită.

Sinuciderea eminentului profesor Pompiliu a produs o profundă durere în tôte cercurile sociale din Iași. Cauza sinuciderii e bôla de nervi de care suferea de mult d-l Pompiliu. Acum 8 ani, d-l Pompiliu a fost lovit de această bôla, curarisindu-se sub îngrijirea d-rului Kaeipp.

De atunci până astă-vară domnul Pompiliu a fost pe deplin sănătos, însă în urma lucrării „Cărților de cetire“, opere pe cari le-a făcut cu amiciul său d-nul profesor Paul, fu lovit din nou de bôla nervilor, bôla care îl făcu să-și ia concediu dela liceul internat. Din August și până ieri d. Pompiliu a dus-o într'o bôla continuă, cu insomnii mari. Însă de vr'o 20 de zile insomnii ajunsese la gradul cel mai mare, probabil cauza, care l'a și decis a-și curma firul vieții, ne mai putând îndura chinurile și durerile bôlei.

Antreposite comerciale. Se știe, că Ministerul Domeniilor a hotărât a înființa în Moldova câte-va antreposite comerciale. Cele mai de căpetenie se vor afla la Bârlad (11.600 tone), Tecuci (7000 t.), Botoșani (6460 tone), Roman (4000 tone), Vaslui (4000 tone), Dorohoiu (3400 t.) și Tg.-Frumos (2800 tone). De-asemenea se vor înființa în diferite localități șapte magazii secundare de clasa I-a (1600 tone), de ce de cl. II-a (800 tone), și 13 de clasa 3-a (400 tone). Iași figurează printre magazinele secundare de clasa 2-a (800 tone).

O regină ca medic. Amalia, regina Portugaliei, de ani de zile se ocupă cu diligență de studiul științelor medicale. Nu de mult ea a depus în Londra esamenul de medic înaintea celor mai distinși profesori de medicină engleză și încă cu succes strălucit. Regina a fost aleasă presidentă în secțiunea sanitară a colegiului medicilor din Portugalia. Pe soțul său, Regele, când este bolnav îl curază ea; mult ajutor dă însă prin cunoscințele sale medicale și săracilor.

Teatru german. Der Probepfeil este una din cele mai bune comedii ale lui Oskar Blumenthal. Piesa în sine cuprinde mult spirit, e scrisă foarte viu și e întretesută cu o intrigă de tot fină și picantă. Rolurile principale le-au avut: oșpele sezonului d-l Albin și o damă, al cărei nume nu a fost încă indicat în aș, deoarece a-eră a reluat rolul

d-rei *Holler*, care era anunțată. Această damă și-a executat partia ei cu destul efect și șic. Naiva d-ră *Gross* e tot-déuna la locul ei, ér d-l *Plank* câștigă tot mai mult simpatia publicului, devenind din ce în ce mai despotinic. D-l *Dieffenbacher* interpretază de tot bine toate rolurile lui, însă aseră a cam esagerat puțin pe pianistul inchipuit. Mâne Joi se va da amuzanta comedie „*Das Heiratsnest*” de *Gustav Davis*.

Adunarea generală a „Reuniunii femeilor rom. din Brașov”.
(Fine).

A urmat la ordinea zilei raportul casei cetit de d-na casierită *Elena Săbădeanu*, din care se constată, că averea Reuniunii dela finea lui Octomvre 1896 până la finea lui Octomvre 1897 a crescut dela 41.413 fl. 54 cr. la 42,182 fl. 33 cr., deot s'a sporit cu 768 fl. 79 cr. Averea Internatului orfelinat s'a sporit în decursul anului admin. 1896/97 dela 2779 fl. 58 cr. la 2939 fl. 21 cr. deot cu totul cu 159 fl. 63 cr. După acésta se otesce raportul comisiei însărcinate de adunarea generală cu revizuirea socotelelor Reuniunii și subscris de d-nele *Maria de Lemeni* și *Amalia Chifa* și de d-nii *Ioan de Lemeni* și *Ioan Chifa*, în care se comunică adunării generale, că socotelele Reuniunii și ale Internatului s'au revidat cu deamăruntul și s'au aflat toate în deplină consonanță cu documentele de cassă și deplin esaute.

Adunarea generală ia la cunoștință aceste rapôrte, votéză absolutorial comitetului pentru gestiunea afacerilor în decursul anului administrativ 1896/97 și exprimă în special mulțămită D-nei *Elena Săbădeanu*, casierita Reuniunii și economă internatului orfelinat, pentru esanta purtare a socotelelor și pentru îngrijirea, ce a avut-o pentru Internatul Reuniunii.

Fiind Reuniunea la finea periodului de 3 ani, pe care a fost ales comitetul actual, D-na președintă *Agnes Dușoiu* exprimă adunării generale mulțămita comitetului pentru încrederea de care s'a bucurat, pronunță dimisionarea Comitetului vechi și învită adunarea a se constitui pentru alegerea comitetului nou.

Pentru conducerea actului de alegere se alege D-na *Susana Laslo* de președintă ad hoc, ér pentru săvârșirea scrutinului se alege d-nele *Elena Săbădeanu*, *Virginia Vlaicu*, *Otilia Bidu* și *Maria Dușoiu*; după acésta ședința se suspinde pe vre-o câteva minute, după care începe scrutinul. După predarea șidulelor, d-mnele scrutătoare constată, că au votat 107 membre și se începe scrutinarea voturilor, care ține sprône 3 ôre. După terminare d-mna președintă *Susana Laslo* comunică următorul rezultat: Au intrunit d-nele: *Elena Săbădeanu* 107 voturi, *Agnes Dușoiu* 103, *Susana Laslo* 100, *Susana Popovici* 97, *Elena Blebea* 97, *Otilia Bidu* 90, *Maria D. Lupan* 88, *Luisa Popescu* 83, *Paraschiva Vlaicu* 67, *Paraschiva Dariu* 51, *Viola Goldiș* 40, *Maria Popovici* 39 voturi, ér alte multe membre au primit număr mai mic de voturi.

D-na președintă proclamă decî în înțelesul statutelor pe cele 12 d-mne mai sus însemnate de membre ale Comitetului Reuniunii, ér pe membrele, cari au intrunit un număr mai mic de voturi, ca suplinitóre în Comitet, și acésta în raport cu numărul voturilor, ce le-au intrunit.

După acésta d-na președintă învită pe Comitetul nou ales a se întruni la masa prezidială pentru a se constitui în înțelesul statutelor alegându-și o președintă.

Intrunindu-se Comitetul la masa prezidială, se puresce imediat la alegerea președintei prin vot secret. Se dau 10 voturi, dintre cari d-na *Agnes Dușoiu* intrunesce 9, deot d-na *Agnes Dușoiu* se proclamă, de câtră d-na președintă ad hoc, de președintă a Reuniunii.

D-mna *Agnes Dușoiu*, ocupând prezidiul, mulțimesce în numele său și al Comitetului nou ales pentru încrederea pusă în acest Comitet și comunică, că la ordinea zilei urméză proiectele de budget ale

Reuniunii și al Internatului pregătite de Comitet pentru adunarea generală.

Acéste proiecte de budget se primesc de adunare fără nici o modificare. La budgetul Reuniunii sunt intrările 2604 fl. 79 cr. și tot atâta sunt și eșirile. În acéste eșiri e cuprinsă suma de 519 fl. 94 cr. care ca a patra parte din venitul net, în înțelesul statutelor, este a se alătura la capitalul Reuniunii. Apoi mai sunt 409 fl. 85 cr. ca plus din venit, care încă se prevéd a se alătura la capital. La budgetul internatului Orfelinat se prevéd ca venite 4985 fl. 90 cr. și tot atâta ca cheltueli cuprindând acéste un sald de 865 fl. 92 cr.

Urméză la ordinea zilei alegerea a 3 membre pentru revizuirea socotelelor Reuniunii pentru anul administrativ 1897/98, care comisioane se alege în persoanele d-nelor *Maria Popea*, *Maria Burduloiu* și *Teodora Bidu*.

În fine d-na președintă, designând de verificătoare ale protocolului pe d-mnele *Maria Popea* și *Maria Burduloiu*, comunică, că ordinea zilei s'a terminat și declară adunarea generală de încheiată.

N.

Din viața lui Diogene.

Diogene se suie odată într'un smochin și începe să culégă fructe. Un trecător vędându-l în smochin îi dize: „Toomai în smochinul acésta a fost spëndurat dizele soestea un om!” — „Eu toomai vrén să-l oură!” — răspuse Diogene culégând mai departe.

— Diogene avea obiceiul de mânca de multe-ori în for. Odată, vędându-l mândând, l'au încunjurat ceilalți bărbați și l'au batjocorit, numindu-l „câne!” — „Nu estea așa. Toomai câinii sunt, cari stau în jurul omului când mândăncă!” dize Diogene liniștit.

— Diogene se întorcea din Lacedemon la Athena. Un om l'a întrebat: unde și de unde vii? — El răspuse: „Dela bărbați vin la femei!”

— „Amorul e ocupația celor lipsiți de ocupațiuni” dize Diogene.

— Un amio în continuu îi dizea lui Diogene: veđi, ce ferioit e Callisthenes, fiindcă prândesce și cinéză tot cu Alexandru Marele! — „Greșesc, amice! Din contră e neferioit, fiindcă prândesce și cinéză când îi place lui Alexandru!”

— Diogene, vędând odată de un tînr destrăbălat aruncând mereu cu petri în ochiul unor furci de spëndurătoare, îi dize: „Dă numai dă, băete, că-ți vei ajunge scopul!”

— Diogene a fost prins în lupta dela Chærones și dus ca captiv la Filip, care l'a întrebat: „Cine ești?” — „Sunt spion nesăturat al lăcomiei tale!” răspuse Diogene; Filip uimit îl liberă.

— Intrebat odată, unde a vędut bărbați în Grecia, Diogene răspuse: — „Bărbați nicăiri, dér am vędut copii în Lacedemon!”

— Diogene dize: „Amorului îi pune capăt fômea; deot nu fômea, atunci timpul, ér deotă nici timpul, atunci de bună sémă ștrângul!”

Blașiu. „Ovidiu”.

ULTIME SCIRI.

Viena, 30 Noemvre. Oficiosul „*Wiener Zeitung*” în ediția de ađi dimineță publică următoarele două autografe împărătesci:

I.

Iubite conte Baden!

Mé simt îndemnat a primi dimisionarea cerută din partea guvernului central al regatelor și provinciilor reprezentate în camera imperială. Tot odată îți fac cunoscut, că numesc pe baronul *Paul Gautsch* de Frankenthurn, ministrul de culte și instrucțiune publică de până acum, ca ministrul președinte al Meu pentru regatele și pro-

vinciile reprezentate în camera imperială și pe el îl însărcinez cu formarea noului ministeriu. Până la numirea cestui din urmă, va conduce mai departe afacerile ministeriului de până acum.

Viena, 28 Nov. 1897.

Francisc Iosif m. p.

Badeni m. p.

II.

Iubite br. Gautsch!

Primind dimisionarea ministeriului regatelor și provinciilor reprezentate în consiliul imperial, te numesc ministru-președinte al meu pentru acéste regate și provincii și aștept să-mi faci cât mai ourând propunerea pentru constituirea noului ministeriu.

Viena, 28 Nov. 1897.

Francisc Iosif m. p.

Gautsch.

Tonul rece, în care e ținut autograful referitor la primirea dimisionării cabinetului Baden, e viu comentat în cercurile politice de aici. E generală părerea, că în Austria nicădată n'a fost dimisionat un cabinet cu atâta rēcălă. Partidele din majoritate sunt amărite; cele din opoziția se bucură.

Viena, 30 Novembre. Baronul *Gautsch* și-a constituit deja ministeriul. Autograful prealalt privitor la constituirea noului cabinet se va publica în foia oficială încă mâne.

Lista definitiv stabilită a noului ministeriu este acésta:

Baron *Paul Gautsch*: presidiu și interne; Conte *Welsersheimb*: honveđi; Dr. *Röhm-Bawert*: finance; Dr. *Körber*: comerț; Conte *Latour-Ballé*: culte și instrucțiune publică, Conte *Bylandt-Rheydt*: agricultură; Dr. *I. Rubert*: justiția; Dr. *H. Witter*: comunicațiune. Ministrul polon fără portofoliu rămâne tot *Ritter*, de ôre-ce atât contele *Pininsky*, cât și *Pientak*, cărora *Gautsch* li-a oferit acést portofoliu, au refuzat de-a primi.

La constituirea noului ministeriu, *Gautsch* a ținut să-i dea caracterul unui ministeriu curat de funcționari. În el se află cinci șefi de secțiă. Direcția politică a noului ministeriu pare a avé colorit clerical.

Viena, 1 Decemvre. Noul ministeriu a depus ađi jurământul. Se asigură, că Germanii vor continua obstrucția, decă ordonanțele de limbă nu vor fi retrase.

Graz, 30 Noemvre. În mormântarea sodalului *Demassar*, care a fost impuscat, când cu turburările de stradă, s'a făcut erî, luând parte o imensă mulțime. Tôte prăvăliile au fost închise.

Praga, 30 Noemvre. Turburările de stradă se continuă. Studenții cehi au bombardat două redacțiuni germane. Intre miliția și escedenți au fost ciocniri sângerose. Mulți au fost răniți.

Literatură.

Următoarele cărți nouă se pot procura prin Administrația foiei noastre:

„Curs complet de corespondența comercială”, de *L. C. Panțu*, prof. la școla com. superioară din Brașov. O carte octav mare de 17 côle de tipar, de tot instructivă pentru comercianți și pentru alții, cari stau în legătură de afaceri cu vre-o bancă. Are parte teoretică și practică. În ea se vorbește pe larg despre tot felul de scrisori și acte comerciale atât în afaceri de mărfuri, cât și în afaceri de bancă; apoi sunt tractate și lucrurile verificătoare la cambii. Cu totul conține 375 de exemple practice esplicate în partea teoretică și în text. Are și un registru, în care se esplică terminii comerciali. Conține modele de cir-

ulare, scrisori de formațiuni, recomandățiuni și acreditive; scrisori în comerțul cu mărfuri, comisioane și expedițiune; cestiuncambiale, afaceri cu efecte, monede și cupone etc. O recomandăm tuturor cari se intereséză de afacerile de comerț. Se află de vëndare la administrația „*Gazetei*”, la *Librăria arhidieceșană din Sibiu*, și la *N. N. Ciurcu* în Brașov cu prețul de 1 fl. 60 cr.

DIVERSE.

Ômenii cei mai bătrâni. După domnul *Gladstone*, pe care trebuie negreșit să-l punem în fruntea listei, să cităm, în Franța, numele lui *Crébillon* tatăl, care a compus cea din urmă traședie a sa la vârsta de opt-șeci și unu de ani, pe *Voltaire* care, la opt-șeci și unu de ani, era încă spiritul cel mai activ și mai puternic din Europa, pe *Victor Hugo*.

În Italia, *Michel Angelo* lucra încă în el opt-șeci și optălea an al vieții sale; apoi *Titian*, care a întreprins un tablou mare pentru *Francoiscan* la vârsta de nou-șeci și nouă de ani; apoi decanul *Veneției*, *Enrico Bandalo*, care la nou-șeci și trei de ani subjugă *Constantinopol*.

Americanii pot cita pe *Franklin*, care la opt-șeci și doi de ani era încă președinte al statului *Pensylvania*.

Englezii pe *Newton*, care la opt-șeci și trei de ani aducea servicii mari Societății regale, al cărei președinte era; au pe *Wordsworth*, pe *Thennyson*, amândoi poeți laureati, amândoi morți la opt-șeci de ani trecutți; pe lord *Lyndhorst*, care fù de trei-ori lord cancelar al *Englitterei* și care, ca și d-l *Gladstone*, suferi cu succes operația cataractei. Atunci ra în vîrstă de nou-șeci de ani.

Pe urmă au pe lordul *Brougham*, care la opt-șeci și trei de ani luă încă parte la debaterile politice. În sfârșit, pe lordul *Palmerston*, octogenar și el, și care ne spune secretul cum pôte cineva să trăiescă mulți ani.

— În fîă-care sêră când mă culo, mă desbrac și de haină și de griji. Numai grijile și săpărările omôră pe om.

Noi Români avem mai mulți bătrâni cari încă lucréză și a căror vigôre și inteligență e încă deplină. Vom cita pe d-l *N. Crețulescu*, respectabilul om de stat, care scrie încă cărți și prezidéză *Academia română* cu mare energie, leși e de opt-șeci de ani trecutți. („Foia p. tot!”)

„ALBENA” institut de credit și de economi.

Fișala Brașov.

Conspectul operațiunilor în luna lui Nov. 1897.

Intrate:

Numărar cu 1 Nov. 1897 fl.	6,809 57
Depuneri spre fructificare . . .	150,923 24
Cambii răscompărate	104 3 16.12
Conturi curente	42,769.93
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	13 916.—
Imprumuturi pe produse	600.—
Monetă	47,635 43
Rimesse	3 892.24
Comisiuni,	3,514.60
Banc.	179,647.50
Interese și provisiuni	9 266 95
Diverse	54,444.55
	fl. 617,816 13

Eșite:

Depuneri spre fructificare fl.	117,857 20
Cambii escomptate	164,438 09
Conto curent	32,267.97
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	14,183.65
Imprumuturi pe produse	2,000.—
Monetă	43 701.39
Comisiuni,	3,038.05
Rimesse	3,892 24
Interese și provisiuni	737.95
Spese și salare	1,630.97
Banc.	218 550 90
Diverse	6,554.96
Numărar cu 30 Nov. 1897	8,962.76
	fl. 617,816 13

V. Bologa m. p. N. P. Petrescu m. p. dirigent. adjunct.

V. Ūvegeș m. p. comptabil.

„Căldarul Plugarului“, edat de tipografia „A. Mureșianu“ din Brașov și întocmit de I. Georgescu cu deosebită privire la trebuințele poporului nostru agricol, are o parte literară și economică foarte variată și bogată, cuprinzând mai mulți articuli bine aleși, povești, poezii etc. La început biografia lui Alesandru Roman, apoi o introducere de autor, un articol intitulat: Alegerea carierelor; Cei doi prieteni (istorisire morală) trad. de N. Petra-Petrescu; Numai una, poezie de G. Coșbuc; Bogatul și săracul în spiritul lumii și în ordinea Provedinței de Dr. Elefterescu; Insurat de două-ori, (novelă populară) de I. Pop Reteganul. Partea economică, redactată de I. Georgescu, începe cu un articol: Economia înțeleptă; urmăzând Rotațiunea în cultura legumelor; Incolțirea sâmbențelor; Bolele animalelor de casă; Ingrășatul porcilor; Animale folositoare și stricacioase grădinăritului și plugăritului. La urmă câte-va pagini de povești, Diverse, Glume etc. apoi câte-va côle de anunțuri. Prețul 25 cr.; trimis prin postă 30 cr. La 10 exemplare comandate de-odată unul se dă în cinste. De vânzare la Tipografia „A. Mureșianu“ în Brașov.

Cursul la bursa din Viena.

Din 30 Noembrie 1897.

Renta ung. de aur 4%	122.45
Renta de corone ung. 4%	100.05
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	121.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	101.—

Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	120.75
Bonuri rurale nngare 4%	97.90
Bonuri rurale croate-slavone	97.90
Imprum. ung. cu premii	153.25
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	138.76
Renta de argint austr.	102.35
Renta de hârtie austr.	102.35
Renta de aur austr.	122.35
Losuri din 1860	143.60
Acții de-ale Băncii austro-ungară.	946.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	386.25
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	355.50
Napoleonori	9.55
Mărci imperiale germane	58.94
London vista	130.—
Paris vista	47.62 1/2
Rente de corone austr. 4%	102.30
Note italiene.	45.—

Cursul pieței Brașov.

Din 1 Decembrie 1897.

Bancnota rom. Cump.	9.48	Vënd.	9.49
Argint ron.ân. Cump.	9.42	Vënd.	9.44
Napoleon d'or. Cump.	9.52	Vënd.	9.54
Galbeni Cump.	5.60	Vënd.	5.64
Ruble Rusesci Cump.	127. 1/2	Vënd.	—
Mărci gemane Cump.	58.60	Vënd.	58.80
Lire turcesci Cump.	10.70	Vënd.	10.77
Scris. fonc. Albina 5%	101.—	Vënd.	102.—

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Atelier nou de croitorie modernă! IOAN HRISTESCU

croitor bărbătesc

Brașov, Têrgul inului Nr. 26.

Am onôre a aduce la cunoștința onoratului public, că după o pracsă de mai mulți ani ca sodal (calfă) de croitorie bărbătescă, am deschis un

Atelier de croitorie modernă,

după sistemul cel mai nou, sub conducerea mea proprie, făcând toate soiurile (felurile) de vestminte, precum:

Paltone, Pardiseuri, costumuri de haine după moda cea mai nouă și cu prețurile cele mai moderate.

Primesc tot-odată orice reparațiuni ce cad în specialitatea hainelor bărbătesci, esecutându-le prompt, bine cu gust și ieftin.

Rugându-mă de onoratul public a mă sprijini cu prețuitele comande, asigurând, că imi voi da totă silința de a satisface cu cea mai mare punctualitate, sunt cu totă stima:

Ioan Hristescu,

măes. ru-croitor bărbătesc.

1402,7—12.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ a 5 cr. se potă cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu și în tutungeria M. Gross.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octombrie 1897.

Budapesta — Predeal										Copsa-mică — Sibiu — Avrig — Făgăraș										
Tren de persôn.	Tren accel.	Tren de persôn.	Tren accel.	Tren de persôn.	Tren accel.	Tren de persôn.	Tren accel.	Tren de persôn.	Tren accel.	Tren de persôn.	Tren accel.	Tren de persôn.	Tren accel.	Tren de persôn.	Tren accel.	Tren de persôn.	Tren accel.	Tren de persôn.	Tren accel.	
10 —	8.25		2.10	pl. Viena . . . sos.		1.50	7.20	1.50	6.20	2.20	4.43	11.20	7.10	pl. Copsa mică . sos.		9.34	3.25	6.25	12.35	
8.30	1.55		5.45	↑	Budapesta	8.30	3.37	11.12	5.32	3.25	6.36	12.48	8.50	7.52	Ocna . . .	3.35	8.11	1.46	5.07	11.01
11.31	3.56	5.10	9.27	11.19	Szolnok	5.50	1.19		4.56	1.12	7.04	1.15	9.15	8.18	Sos. Sibiu . . . { pl. sos. }	3.—	7.44	1.16	4.40	10.30
2.—		8.00	11.33	12.47	P. Ladány.						4.34	2.05			pl. Avrig . . .		7.31			8.57
3.42	Arad 6.50		1.48	2.11	Oradea-mare . { pl. sos. }	8.00	10.44	Arad 8.08	2.38	11.32	6.16	3.58			Sos. Făgăraș . . pl. }		6.02			7.16
3.58		1.22	2.06	2.18	Mező-Telegd .	7.10	10.7		2.31	11.17	8.42	6.35					3.28	Marța și Vinerea		4.25
4.38		2.19	3.03	2.50	Rév . . .	6.13	9.30		2.01	10.42										
5.20		3.32	3.45	3.26	Bratca . . .	5.38	9.10		1.34	10.08										
5.43		4.08	4.06		Ciucia . . .	4.49	8.32		12.52	9.19										
6.31		5.03	4.53	4.16	B. Huiedin	4.59	7.54		12.20	8.37										
7.16		3.51	5.32	4.52	Ghârbău . . .	3.18	6.54		7.37											
8.06		5.05	6.24		Clușiu . . . { pl. sos. }	2.23	6.13		11.01	7.—										
8.33		5.14	6.59	5.55	Apahida . . .	5.24	4.35		10.46	6.45										
8.48		8.40	11.10	6.11	Ghiriș . . .	5.02	4.14		9.23	5.12										
9.05		9.09	11.27	6.27	Cucerdea . . .	3.37	2.55		8.49	4.33										
10.16		10.50	12.30	7.25	Uiuora . . .	2.56	2.15			4.27										
10.54		11.25	12.57	7.50	Vintul de sus	2.49	2.08		8.23	3.59										
11.01		11.49	1.09		Aiud . . .	2.41	2.00		8.06	3.38										
11.09		11.59	1.16		Teiuș . . . { pl. sos. }	2.17	1.38		7.59	2.56										
11.31		12.29	1.36	8.17	Crăciunel . . .	1.55	1.17	3.33	7.30	2.30										
11.48	11.40	12.55	1.54	8.33	Blașiu . . .	1.29			7.09	1.44										
12.29		1.30		8.38	Micăsasa . . .	12.55			6.56	1.25										
12.57		2.08			Copsa-mică . { pl. sos. }	12.40			6.54	1.01										
1.11		2.27		9.10	Mediaș . . .	12.01			6.41	12.45										
1.42		3.11		9.31	Elisabetopol .	11.41			6.20	12.16										
1.58		3.31		9.43	Sighișora . . .	11.14			5.53	11.40										
2.13		3.46		9.45	Hașfalău . . .	10.55			5.46	11.33										
2.32		4.08		9.59	Homorod . . .	10.22			5.32	11.16										
3.04		4.45		10.23	Agostonfalva .	9.45			5.32	11.16										
3.40		5.27		10.51	Apșa . . .	9.35			3.16	8.27										
3.47		5.47		10.58	Feldiôra . . .	9.13			2.45	7.48										
4.03		6.12		11.13	Brașov . . . { pl. sos. }	7.44			2.18	5.20										
5.35		7.58		12.26	Timiș . . .	7.02			1.42	4.14										
6.13		8.36		12.58	Predeal . . .	6.37			1.12	3.32										
6.42		9.09		1.16	Bucuresci . . pl. }	5.58			8.35	7.10										
7.16		9.40		1.35		5.08														
8.—		10.25		2.09		9.08														
8.55		11.—		2.19		8.28														
4.40		12.26		3.01		8.01														
5.10		1.11		3.31		3.15														
12.00		10.10		9.30																

Notă: Ôrele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încuadrați cu linii mai negre nsemnăză ôrele de nôpte. — Semnul ←→ arată cu capul direcția, încătrău merge trenul.